

4. Євтушенко О.Н. - Проблеми децентралізації державної влади і місцеве самоврядування в Україні. Збірник наукових праць - 2009, №29.

5. Обушний М.І., Примуш М.В. Навчальний посібник - 2006. - 432 с.

Дем'янчук Т.Д., кандидат історичних наук,
доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін Прикарпатського факультету
(м.Івано-Франківськ) НАВС

Чинники інституалізації державної влади в Україні

Здобуття Україною незалежності, закріплене референдумом 1 грудня 1991 р., радикально змінило умови її історичного розвитку. Незалежність поставила перед українським суспільством і молодою державою нові завдання: демонтаж віджилих структур тоталітарної імперії і створення правової демократичної держави; трансформація адміністративно-командної планової економіки в багатуокладну ринкову, орієнтовану на соціальні потреби людей; національне відродження й консолідація громадян; установлення рівноправних відносин з іноземними державами. Із самого початку Україна проголосила курс на створення демократичної, правової, соціальної держави.

Розглядаючи державотворчі процеси в Україні за період здобуття нею незалежності необхідно враховувати ті завдання розбудови Української національної держави, формування ефективних функціональноспроможних владних інституцій, які намітилися в далекому минулому. Якщо здійснити історичний екскурс державотворчих процесів, то можна виділити основні чинники інституалізації державної влади, які не втратили своєї актуальності та значення й донині.

Перший з них - економічний. Політизація мас, підвищення інтересу суб'єктів політики до політичної влади в сучасних умовах, як і колись, за часів перших спроб національного державотворення, пролягали через економічні та соціальні потреби. Зміни диктував капіталістичний спосіб господарювання. Фінансові кола, дрібний та середній бізнес вимагали від великої буржуазії поступитися частиною ринку, а соціально орієнтований електорат цікавили демократичні принципи, високі, на зразок європейських, стандарти життя, соціальний захист.

Другий суттєвий чинник становлення інститутів державної влади - національний характер українців. Невід'ємною складовою національного характеру є менталітет, під яким розуміють „дух нації” - спосіб мислення, усвідомлення національною спільнотою своєї унікальності та власної історичної місії, здатності до державотворення [1, с.47]. Український національний характер унікальний і складний, як і національне буття, що його формує. Діалектично в ньому поєднані індивідуалізм та колективізм, демократизм та авторитаризм, а волелюбність переплетена з покорою та слухняністю [2, с. 224].

Сьогодні Україна має всі геополітичні можливості, а українська нація - відповідний менталітет, щоб за вмілого керівництва та чіткої концептуально - стратегічної лінії розвитку перетворитися на державу, з якою будуть рахуватися у світі. Але ми маємо знати, чого хочемо і що не викликатиме протиріч з нашими природними й соціальними потребами. Відповіді на подібні питання треба шукати в державному будівництві, аналізуючи в цілісності і взаємозв'язках політику та ідеологію, структуру та функції інститутів влади не тільки в періоди їх розквіту, але й у кризові моменти. Без історичного досвіду з прив'язкою до ментальних потреб нам не обійтися.

Список використаних джерел

1. Міщенко М. Національний менталітет та проблеми суспільного розвитку // Розбудова держави. - 2000. - №1- 6. - С.47-48.
2. Опанасюк В Державотворчий процес в Україні: реалії сьогодення через досвід минулого / В. Опанасюк/ - с.221-229. [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/ukrpolituk/1/30.pdf>
3. Смолій В. Українська держава: Ідея, традиції, шляхи історичного розвитку // Вісник НАНУ. - 1994. - №5. - С.18-22.
4. Траверсе О. Політичне лідерство і політичне керівництво в Україні як проблема історичної політології // Інститут політичних і етнонаціональних досліджень. Наукові записки. - К., 2004. - С.91.

Дроздова І.В., кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративних та цивільно-правових дисциплін Прикарпатського факультету (м. Івано-Франківськ) НАВС,

Проблеми створення електронного уряду в Україні

Тема запровадження електронного урядування в Україні, створення e-Government, залишатиметься актуальною протягом останнього десятиріччя.

Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні були визначені на законодавчому рівні ще у 2007 році [1], зміст яких передбачав позитивні зміни в життєдіяльності суспільства і людини : збільшення рівня захисту її прав і свобод, активізацію участі громадян в управлінні державою, ефективності державного управління, продуктивності праці у всіх сферах економіки, забезпечення переходу економіки до моделі науково-технічного та інноваційного розвитку, можливості людини отримувати доступ до національних та світових інформаційних електронних ресурсів, якості та доступності адміністративних та соціальних послуг. Проголошеними законодавцями перспективами створення інформаційного суспільства є розвиток демократії, збільшення частки наукоємної продукції, створення нових робочих місць, покращення умов роботи і життя людини.